

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа данас нас сабра, браћо и сестре, са разних страна, из близа и из далека, да прославимо славу овога дивнога манастира, посвећеном једном дивном светитељу Никити Ремезијанском, чија је престоница била овде у Белој Паланци. Али, поред тога, данас славимо још један велики празник Рођење Светог Јована, Пророка, Претече и Крститеља Господа нашега Исуса Христа. Два празника, једно славље. Као што се сви светитељи славе прву недељу после Свете Тројице тако и данас славимо ова два велика празника.

Свети Јован Претеча, чули сте какво је његово рођење било из данашњег Светог Јеванђеља које се читало овде. То је рођење највећег рођеног од жена, како је рекао сам Господ Христос за њега. Његово рођење је пропраћено многим и славним чудесима, јављањем Архангела Гаврила његовом оцу Захарији при служењу у храму јерусалимском. Јер, иако је Захарија био у годинама и његова жена у поодмаклим годинама, нису имали деце, а били су како каже по свему праведни, живели по Закону Божијем, али нису имали децу. И онда кад су изгубили сваку наду, јавио се архангел Гаврило Захарији и јавља му радосну вест, да ће му жена његова родити сина и чак даје име томе детету које ће се родити, дакле, име од самога архангела Гаврила, рекао је: „И зваће се Јован.“ А Јован? Шта значи име Јован? Значи Благодат Божија која ће бити на радост теби и целом роду нашем. И заиста, Захарија није одмах поверовао. По природним законима је то немогуће и зато је питао: „Како ће то бити, кад сам ја стар човек?“ А анђеол му каже: „Зато што ниси веровао онемећеш и нећеш моћи говорити до онога часа кад се то збуде.“ И заиста, тога момента свештеник Захарија је престао да говори, онемео, изашао из цркве пред народ само је давао знаке рукама, али није могао ништа да каже и народ се чудило и претпоставио да је он имао неко виђење, неко јављање за време молитве у храму. После тога, заиста, дошло је време да његова жена Јелисавета роди сина. Онда су сабрани сви сродници њихови да прославе тај радостан догађај и да детету даду име. И хтели су по обичају јеврејском да му даду име његовога оца Захарије, а мајка није знала шта је рекао архангел Гаврило Захарији, али по пророчком дару она је рекла: „Не! Него да се зове Јован!“ Сви су се зачудили и рекли: „Зашто кад немаш никога у фамилији да се тако зове?“ И онда да би проверили однесу једну таблицу, једну даску премазану воском на којој се могло писати у то време, оцу дететовом Захарији да он напише које име жели детету. И он је написао Јован му је име. И онда отворила се уста Захарији и поче да говори. Шта је говорио? Прослављање Бога и прорицање шта ће бити од тога детета: „И ти дете назваћеш се пророк Највишњег, бићеш пред Њим да припремиш стазе Његове“. И тако је и било.

Али у то време цар Ирод, јеврејски, чуо је од мудраца да се родио цар јеврејски. Да би сачувао своју власт и свој престо, он нареди покољ све деце у Витлејему и околини који су се у току последње две године родили. Али је чуо и за необично рођење Јована и послао војнике да и то дете нађу и погубе. Када су стигли Захарије је био поново у храму, војници

траже од њега : „Дај нам сина твога!“ А он је рекао: „Ја не знам где је син мој.“ И онда су они њега убили. Крв Захаријина попрскала је храм Божији, а Јелисавета је са дететом избегла, отишла у планину. И када је потера била за њима, онда се десило још једно чудо. На њен вапај „Горо Божија, сачувај и спаси ово дете!“ И планина се раставила и примила у себе мајку и дете у једну пећину и тако нису их стигли , нису пронашли да убију то дете. Али, гледајте даље Промисао Божији. У тој пећини, у пустињи, после годину дана мајка се упокоји. И остане дете од годину и по дана само у пустињи, у пећини. На чију бригу га је предала мајка? На бригу Бога и анђела Божијих који су се бринули о томе детету, хранили и одгајали. И када је порасло дете наставило је да живи у пустињи без крова над главом, без одеће на себи сем једне камиље длаке, једне камиље коже на себи, без хране, хранио се биљем пустињским и дивљим медом. Све тако до своје тридесете године.

И онда долази заповест Божија томе пустињаку, томе Претечи Господњем и шаље га на Јордан да припреми пут доласку Спаситеља Господа Христа, који се родио шест месеци после Светога Јована. И дошавши Јован се показује на реци Јордану као необичан , чудан пророк који почиње да проповеда народу. Шта је проповедао? Оно што је најпотребније. „Покајте се јер се приближи Царство Божије. “Народ је питао онда: „Шта да чинимо?“ Покајте се за грехе које сте починили. И онда је, не само проповедао, него када је Господ дошао на реку Јордан да се крсти, Јован је руком указао на Њега по Благодати Божијој, по надахнућу Божијем и рекао: „ Гле, јагње Божије које узима на себе грех света!“ Исте речи које је проповедао Јован на Јордану биле су и прве речи Господа Христа када је Он изашао на проповед и Он је почео са покајањем. „Покајте се јер се приближи Царство Небеско!“ И тако је Господ касније говорећи о Светом Јовану рекао да је то највећи човек од рођених од жена.

И тај велики човек, велики пророк он је пострадао за име Господа Христа. Јер други Ирод ,који је прослављао свој рођендан, он је наредио да се он затвори у тамницу и онда га је и погубио. И тако је Свети Претеча био Претеча Господу Христу, како рођењем на шест месеци пре Њега, тако и у проведи, тако и у страдању за веру праву, за веру православну. И Свети Јован после свога погубљења сишао је у ад, где су биле све душе до тада преминулих од Адама па до тада. И тамо је проповедао Бога који се јавио у телу, и тамо је био претеча Господа Христа који је пострадавши на Голготи сишао у ад да избави и спасе оне који су живели по вери у Његов долазак и у вршењу заповести Божијих. Тако је Свети Јован Претеча, браћо и сестре, један заиста највећи светитељ, највећи рођен од жена после Свете Богородице. Он се удостојио те части, дакле, не само да буде пророк него да и руком својој крсти Господа Христа.

То је данашњи његов празник, његов данашњи рођендан, али и празник Светога Никите који је живео у четвртом веку после Христа, проповедао Јеванђеље Божије у овим крајевима овде. То је била његова митрополија, његова епархија и тамо је и он проповедао истога Господа којег је проповедао и Свети Јован Претеча. Проповедао је васкрслога Господа, Његово Царство Небеско и начин живота - како треба живети овде на земљи да

би се у то Царство Небеско ушло. Није довољно рећи да се приближило Царство Божије него треба се припремити за улазак у њега. А спремамо се на основу речи Светог Претече: „Покајте се!“ Дакле сви смо као људи грешни по слабости својој, али и Господ је оставио лек. Лек за сваки грех јесте покајање и исправак свога живота. Наравно, са вером правом и са животом по тој вери као што су живели Свети Захарије и Јелисавета, по закону Божијем. Само тако верујући и само тако живећи, браћо и сестре, ми ћемо се удостијити када пођемо одавде да се нађемо тамо где се сви Божији свеци налазе, где се налази Свети Јован Претеча, Свети Никита Ремезијански и остали угодници из рода нашега, да и ми тамо са свима њима слаavimo Господа нашега Исуса Христа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин.